

C.1

79 מתוך 17

אריה, נורדון, אריה

五

פרט

אילן: 7172

A 14298 25

V-01040

הנהלת הוועד

79 מתוך 17

הספריה הלאומית

SR 25 V 14298

גורדון, אריה ליב בן שלמה,

מסלול ודרך :

C.1

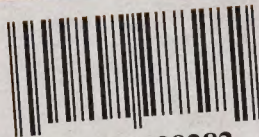

1862666-10

YOS

38560 8560115385

000202288282

12

МАСЛУЛЬ ВОДЕРЕХЪ.

КРАТКОЕ РУКОВОДСТВО

къ основательному изученію еврейской этимологіи,
приспособленное для учителей и самоизученія.

ПЛОДЪ

*двадцатилѣтнихъ опытовъ специалиста и учителя еврей-
скаго языка въ Вильнѣ.*

Л. ГОРДОНА

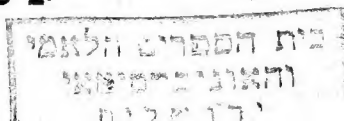
изъ Россіи.

ВИЛЬНА

Изд. тип. Вдовы и Братьевъ Роммъ.

1891.

Доволено цензурою. — 30 Апрѣля 1891 г. Кіевъ.

В И Л Ы Н А.
Типографія Вдовы и братьевъ Рожки.
Жлудскій переулочъ собст. домъ № 328.

ספר

מסלול ודרך

לדקדוק שפת עבר.

פרי עמל עשרים שנות אמון פרנוג, אשר חזרה דעת
שפת עבר לילדי ישראל.

אריה ליב גארדאן מראססיין

מחבר ספר משפטי לשון עברית.

ויילנא

ברפוס והוצאות האלמנה והאחים ראם

שנת תרנ"א לפ"ק

MASSLUL WODERECH.

KURZER UND LEICHTFASSLICHER LEITFADEN

zur gründlichen Erlernung der hebräischen Etymologie,
sowohl für Lehrer als zum Selbstunterricht geeignet.

Enthaltend

*die zwanzigjährige Erfahrung eines hebräischen Fachmannes
und Lehrers in der Stadt Wilna,*

L. GORDON

aus Rossieny.

525 V 14298

WILNA

Druck u. Verlag von Wittwe & Gebrüder Romm.

1891.

492.45
—
(50) 716
c

מסלול ודרך

ראש דרך

במה נשתנה ספרי זה מכל ספרי הלמוד אשר לפניו ?

(א) בספרי זה פלוגתי מסלה ישרה קצרה וקלה ובמנוחה ממכשול, לפני המלמדים ותלמידיהם, וגם לפני הלומדים מפי עצמם. מקלתי זאת לא תבכיר על הזכרון, ולא תעמים על מוחו של הנער הרך שפעת כללים לפרטיהם שאין זכרונו סוכלם. מתוך המון הכללים אשר העמיסו עלינו המדקדקים מאז החל הדקדוק להכתב בספר עד היום, ברותי למען ספרי רק אלה היותר כוללים ונחוצים אל המתלמד לידיעת שפת קדש. וביחוד התאמצתי להכניס פרטים רבים תחת כלל כולל. (ב) נתתי למשנתי סדר הניוני, באופן שכל כלל מכאן אם על פי עצמו או על פי הכללים ההולכים לפניו שכבר נלמדו ונקלטו במוחו של המתלמד; ולעולם אין בספרי כלל הצריך לפרט שאחריו. ובוזה נהנתי מנהג רוב ספרי הדקדוק אשר לשפות החיות. (ג) משלי הכללים לא הכאתי מתוך ספרי הקדש, כי אם מתוך השפה; בעד כל כלל וכלל חברתי מאמר שיש בו דעה או מוסר לנערים, קתוב על טהרת לשון ספרי הקדש, וכל מלה מן המאמר משל אל הכלל, ועל התלמיד לנתח את המאמר לכל משליו. כי בספרי זה לא היתה כונתי לכנות כמה לעצמי ולחדש חדשות בעולם הדקדוק, באופן שאהיה צריך להקים את דברי על פי עדותן של המקראות; ספרי לא בא רק לתת סדר הניוני אל הכללים המקנים והמסבכים מאת כל המדקדקים הנדולים, ולהסיר את הערוביאי מעל תלמוד הדקדוק, לכן שטתי פני רק אל התועלת, ולא אל קיום הדברים המקנים גם בלעדי. והיתרון אשר למשל דגש קל: **תן בספק למסכן כלכל דרךך במושפט**, מן המשל **נרא בלק, פילגש אביו**, ירגיש כל מלמד משכיל. (ד) בחלק הנקוד נטיתי מעט משפטי המדקדקים האחרונים וגשאתי פנים להקדמונים, לפי שהם היו סופרים כל האותיות והתנועות שבכ"ד ספרי הקדש והיו בקיאים במסורת יותר מן האחרונים, והדבר ידוע שהמסורת היא היסוד הראשי למוסדות הנקוד. כמו השוא שאחרי תנועה קלה (תנועה תמורת שוא), או שוא באות שמוטת הדגש, שהרד"ה והנמשכים אחריו הניעו, מפני שמצאו בנ"ד כפ"ת אחריהם רפות, למורת רוח כל גאוני הלשון הקדמונים ובעלי המסורת הממעטים באד בשואים נעים שלא להכביר על המבטא, וכן הסכימו גאוני הלשון האחרונים הגריא והרוד"ה והרמ"א בהערותיו לתל"ע סי' י"א שהשואים האלה נחים המה, וכן הסכים המדקדק ר"ש במערכי לשון עבר § 32 ג, לכן אין לפניהם מתג כמשפט לפי שוא נע. ואם תרצה לעמוד על תולדות הכלל הזה לכל שניינו ופרטיו ראה ספרי. משפטי לשון עברית ד' ס"ט ע"א וד' ע"ז סוע"א. ורפיון אותיות בנ"ד כפ"ת לא יוכיח כזה מאומה, כי העברי לא ידגיש רק בהתחלת המבטא, כמו בראש המלה, או אחר תנועה נמורה המונבלת בשוא נח, ששם מעמידים הדבור מעט, אבל אחר התנועה השואית אינם מעמידים הדבור כלל, כי היא עם שואה

הנח גשענים יחד אל התנועה שאחיהם. וכן השוא באות שמוטת הדגש לא יוכל להדגיש אחריו, אע"פ ששב להיות נח, כי הדגש נשמט להקל ולא להכביד על המבטא ולהוליד דגש אחריו. ועל אפשרות היות רפה אחר שוא נח עדים השמות **יִקְהָאֵל** (מ"ב ד, י), **יִקְרָעם** (יחזקאל מו, נ), **חֲרֻבֹנָה** (אסתר ו, ט), **שָׁרְבִים** (שם ד, יא), **מִרְכַּלֹת** (יהושע כו, כד רפה בסימ), **מִרְכַּבִּים** (משלי ג, טו). כללו של דבר, רק המתקשקש ועוצם עיניו מראות נכחה, או החולץ בעינים עצומות ובלי בקרת אחרי האחרונים, לא יאזין לקבל עליו את הנטייה הזאת במקום שהאמת מנקרת את העינים. (ה) בכל הכללים שכללתי ובכל הדוגמאות שהבאתי ובכל הנקודים שנקדתי לאות ולמופת, לא סמכתי ראשי ודפי על המחברים שקדמוני בלי בדיקה הנונה, לאמר: כן כתבו המחברים המפורסמים וכן אמר פלוני האיטליאניטאט, כי לסמיכה על האיטליאניטאטים היום יקרא לפנים עצלות. אני לא נעצלתי להתבונן במפרי קדש מונחים שהנהגתם ידועה לכל, ומניתי מספר המלות, וחלכתי תמיד אחר הדוב. ונהגתי בזה מנהג רבותינו ז"ל בספרי וזאת הברכה ובמס' סופרים פ"ו ג' ספרים נמצאו בעזרה ספר מעון ספר זאמטי וספר היא, באחד מצאו כתוב מעון אלקי קדם ובשנים מעונה וקיימו שנים ובטלו אחד וכו', לדוגמא, כל המדקקים קראו את הבנין הכבד בשם בנין פֶּעַל בצורה העין ואני קראתי בנין פֶּעַל בפתח, והדיון עמי, כי מניתי מספר כל הצוריים בלי נגינה מספקת ומצאתים עישרים, בעוד שהפתוחים שלשים ושבעה במספר, לכן קימתי שלשים ושבעה ובמלתי עשרים*). (ו) בחלק השמות עשיתי חדשה נכבדה

אשר

(*) אלו הם הצוריים: **אֵזֶן** (קלס יג, ט), **אֵבֶל** חֲפָר תִּקֵּן בנגינות מספיקות, כי גם הטפחא מספיק פעמים רבות, כמו את ערלים וְשִׁבְבֹר (יחזקאל לג, ט), את טובי וְשִׁבְבֹר (יחזקאל לג, ט), ויעשו בני ישראל את הַפֶּסַח (מגדגג ט, ג). **בִּיָּאָר** (דנניס ג, ט), ואי בעינא אמינא שגם התכיר מספיק לפעמים, כמו על שגגתו **אֲשֶׁר יִשְׁבֵּג** (ויקרא ג, יח), כי מרעה אל רעה יִצְאֹו (יחזקאל ג, ט). **מֵאֵן** (מגדגג כג, יד), **בִּיעֹר** (ויקרא ו, ט). **בִּקְשֵׁשׁ** (ש"ס יד, ז), **בִּרְךָ** (מגדגג כג, ט) בטפחא, והבירו (סהלס ג, ט) ברביע מוגרש המספיק כעין טפחא, כמו ותישב לה' משור פָּר (שס ט, ג), ביום צרתי **אֶקְרָאֶךָ** (שס ט, ז). **חֲפָל** (קלס ג, ט) בטפחא. **חֲלָל** (חלס ג, ט). **חֲנִשֵּׁל** (גדלשס מח, ג) הפשטא מספיק פעמים רבות, כמו ה' ממרום וְשִׁבְבֹר (יחזקאל כג, ז), לא יִרְעֹבֵל ולא יצמא (ישעיה ט, י), היעובו להם הַיּוֹנְפָחוֹ (מחזס ג, ג). **חֲרָף** (שופסס ג, יח), **כִּבְסֵם** (גדלשס ט, יא), **כִּתֵּן** (שמוס ט, יג), **כִּתֵּר** (ש"ס ג, יח) בטפחא. **כִּתֵּשׁ** (ויקרא ג, ט). **כִּלָּל** (גדלשס ט, ז) בטפחא. **נֶאֱמַר** (ש"ס יג, יד), **נִגַּן** (ש"ס ט, ג), **נִחֵשׁ** (ש"ס ג, ז) בטפחא. **נִעֹר** (סהלס ט, טו), **נִפְץ** (שס ט, ט), **קָבַל** (אסתר ט, ט) בטפחא. **קָלָל** (ישעיה ט, ט). **קִצֵּץ** (שמוס ג, ג), **נִשְׁחַת** (שס ג, ז), **עֲפָל** (גדלשס מח, יד) בטפחא. **שִׁבְבֹר** (סהלס ט, ט), **שִׁחַת** (מגדגג ט, ט), **תִּקֵּן** (ישעיה ט, יג). מכל אלה נוכל להחליף רק עשרים צוריים אמתיים.

ואלו הם הפתוחים: **אָפַר** (חלס ג, ט), **אָחַר** (גדלשס ג, יט), **אָרֵשׁ** (דנניס כ, ז), **בָּזָר** (סהלס ט, ט), **פֹּר** (שס ט, ט), **בִּרְךָ** (דנניס ג, ט), **בִּיעֹר** (יחזקאל כ, ט), **בִּרְל** (אסתר ג, ט), **חֲבֵר** (שמוס ג, י), **חֲזַק** (סהלס ט, יג), **חֲשַׁב** (ויקרא כג, ט), **חֲשַׁק** (שמוס ג, ט), **מָהָר** (ויקרא יג, יג), **יָסַר** (אסתר ג, ט), **יָסַר** (מ"א יג, יא), **כִּתֵּת** (מ"ב יח, ז), **לָחַם** (פגלס ג, יט), **לָמַד** (קלס ג, ט), **מָדַד** (חזק ז, ז) לרעת קצת **מָהָר** (ש"ס ג, יד), **מָלַט** (קלס ג, טו), **נָהַג** (שמוס י, יג), **נָחַם** (ישעיה ט, יג), **נָבַר** (ש"ס ג, ז), **נָקַם** (ישעיה י, ג), **נָקַר** (חזק ג, יח), **נִמְץ** (ש"ס ג, ז), **סָבַר** (ש"ס ט, ט), **עָבַר** (חזק ט, י), **עָפַר** (ש"ס ט, יג), **קָצַץ** (מ"ב יח, טו), **קָדַשׁ** (מגדגג ו, יא), **רָחַם** (סהלס ט, יג), **רָחַק** (ישעיה יג, י), **רִצֵּץ** (חזק ט, יט), **שִׁבְבֹר** (סהלס ט, ז), **שִׁלַּם** (ויקרא ג, ט), **כִּלָּל** אתה מוצא שלשים ושבעה ובפרטן הן שמונים ושמונה, כי הרכה מהם באו כח"ק פעמים רבות.

אשר היא חלקי מכל עמלי בדקדוק לשון הקדש. גלוי וידוע שמשקלי השמות בלשון הקדש רבים מאד, ונמיותיהם שונות זו מזו, וכבר נלאו כל המדקדקים לבקש סבת כל השנויים ההם, על מה אדניהם הטבעו, ואיזהו החוט המקשר אותם, בכדי להביאם בסדר דקדוקי ולשום להם חק ומשפט, וכבר יאשו את לבם מלבקש עוד. ואנא לא מן רוח יתירא וסכלתנו דאית בי רזא דנא גלי קדמי, כי אדם פשוט אני ככל האדם, אך זריו ושוקד, הזריות היתרה וחשקידה הנמרצה הם היו בעוזרי לחשוף מטמון יקר אשר לא חשפוהו גדולים וטובים ממני.

אני מצאתי שכל משקלי השמות הרבים והשונים מתחלקים לשבעה משקלים ראשיים החולכים על שבע נטיות שונות, ומשבע הנטיות ההן הסתעפו חמון הנטיות שבכל השפה. וכל הזכור שבע הנטיות הראשיות ושומר שלשת דרכי ההסתעפות אשר הקדמתי למו, מאד תקל עליו העבודה לזכור כל נטיות משקלי השמות שבשפת קדש, ואז יראה בעיניו ולבבו יבין שכמעט לא תמצא נטיה זרה היוצאת מן החקים הקבועים בכל השפה. — האמנם לא אעשה שקר בנפשי לאמר כי כליתי את הדבר הנכבד הזה עד תמו; מקצוע השמות בשפת עבר טרקלין גדול הוא, שפתחו היה נעלם עד היום, שקידתי הנמרצה עמדה לי לפתוח בו פתח רחב ידיים בפני גדולים וטובים ממני, המה יבואו שעריו ויבקרו חדריו, יגלו מצפוניו ויסירו הלוט מעל פניו. ולהנערים היושבים בבית הספר העלמתי הרכה, בתקלי מעליהם את העמל והטרח לזכור חמון נטיות נפרדות, אשר לא קרבו זו אל זו, ובתתי לפניהם סדר טבעי שאפשר לקלטו במוח. (ז) נטיות כנוי הפעלים מיתר הנזרות (בלעדי נזרת השלמים) זרו לא לבד לרוב מלמדי ישראל, כי אם גם להרבה מופרים מצניגים. באשר עד היום לא קדדו בסדר פרטי בשום ספר מספרי הדקדוק. ואני הנני הראשון אשר סדרתי כנוי כל הנזרות השונות לכניניהם ולהדקיהם בסדר ישר מאד המסגל לזכרון. (ח) גם כל מלות הטעם הדורשות אחריהן שם קדדו אצלי בסדר אלף בית בחבור כנוייהן לכל שנוייהם על פי חקי הנטיה במשקלי השמות. (ט) בספרי זה הוספתי שני לוחות חדשים אשר לא באו עד היום בשום ספר. (1) לוח נטיות השמות הנכפלים והמקבצים שבכל כתבי הקדש בכאור מקורם. (2) לוח חזיו המהפכת מעתיד לעבר. נחיצות שני הלוחות האלה ותועלתם תרבה יתבונן כל מורה משכיל גם בלעדי אניד. (י) אם בתוך הגבולים המצמצמים אשר נתתי לספרי עלתה בידי להכניס כל הראוי להקבץ לצורך למוד הדקדוק על בווי, ואם שפתי נקיה וקלה ומבארת די צרכה גם ללומדים מפי עצמם בלי עזרת מורה, זאת אניה לפני המבקרים הנכבדים לשפוט מישרים.

אריה ליב גאדראן

אל הקורא.

למלמדי ישראל בימים האלה לא תחסר ידיעה מספקת בשפת עבר ודקדוקה, רבים יודעים יותר מאשר עליהם לדעת לצורך תלמודם, ובכל זאת תלמודם איננו מתקיים ביד תלמידיהם. אלף נערים נכנסים לדקדוק ויוצאים מהם עשירה. סבת הדבר, כי תחסר להם מסלה ישרה לנחות את תלמידיהם הדרך למען הביא חכמה בלבם, כפי ידיעתי המקפת אשר קניתי בעשרים שנות עבודתי על שדה ספרות ישרון, לא חָבַר עוד ספר דקדוק מועיל בעד תלמידי הדור החדש שרגלם האחת בתוך החדר העברי וראשם נרָבם חוץ לחדר; להם דרושה מסלה קצרה בתכנית גראממאטיק לשפה חיה אשר יוכלו לְשַׁמֵּר ולחשנורה על פיהם, מבלי פלפול וחנות יתרה, ובכל זאת תכלכל בתוכם את כל הנחוצ לדעת לכל מבקש דעת בשפת עבר, מסלה קצרה כזאת אֶנְקֶה לתת היום לפני אחי ודעי המורים העברים העושים מלאכת ה' באמונה ומתאמצים בכל עני לְקַדֵּשׁ בלב תלמידיהם מושג נאמן מדקדוק שפת קדשנו, ותקותי תאמצי כי ימצאו עתה לפניהם את אשר בקשו ימים רבים ולא מצאוהו. שפתי במערכת משקלי השמות מלבד היותה קלת לחכמה וקלת הזכרון לנערים יושבים בבית הספר, סלֹוֹתִי בה מסלה ישרה גם לפני חקרי הלשון הגדולים, למצוא המבוא היותר בטוח אשר לבירת-מתעתה זאת, ודי יתנו ארח מישור למען נלך לבטח דרכנו ולא נִקְשָׁל.

אריה ליב גארדאן.

מסלול ודרך

לדקדוק שפת עבר

חלק ראשון

§ א. אותיות. (א) אותיות לשון הקדש עשרים ושתיים:

אבגדהוזחטיכ למנסעפצקרשת. אותיות כ מ נ פ צ שזנה תמנתן בסוף המלה: כך מ נ נ פ פ צ צ. (ב) כל האותיות מְבֻטָּאוֹת בפה על ידי חמשה כלי הַמְבֻטָּא (שפראכטגאנע): אותיות א ה ח ע מְבֻטָּאוֹת בְּרִזֹן, ג י כ פ תך, ד פ ל נ ת בִּלְשׁוֹן, ו ז ש ר צ בִּשְׁנַיִם, ב ו מ פ בִּשְׁנַתַּיִם. כלי הַמְבֻטָּא נקראים מוֹצָאִים. (ג) אותיות מוצא אחד מתחלפות לפעמים וו בו, כמו סכר-סגור, עליו-עלם-עלץ, ערוף-עורב-ערב, טור-טוט, תאב-תעב. וכן אותיות ל מ נר, כמו מְאֻרֶת-מְאֻרֶת, בֶּרֶךְ-בֵּן, בָּרַח-בָּחוּ, פִּלְשֶׁת-פִּרְשֵׁי. וכן אותיות א ה וי, כמו פו-פה, הוּא-הִנֵּה. (ד) אותיות הוי גוספות לפעמים ללא ענין (אָדע פעריוואנד), כמו שזכני ישר חיתו סרף קשלי לילה תחת שכן חת ליל.

§ ב. תנועות. האותיות לא תבטאנה בל תנועות (וואקאלע). התנועות חמש: קָמֶץ גדול (אָ), צֶרֶה (אַ), חִירִיק גדול (אִי), חוּלם (אוּ), שְׁוָוֶק (אוּ). מן התנועות האלה תִּלְדֶּנָה עוד חמש תנועות קצרות מִן בִּמְבֻטָּא; מן הקמץ הגדול יִלְדַּת שִׁתָּה (אֶ), מִהַצֶּרֶה יִלְדַּת סֶלֶל (אֵ), מִהַחִירִיק הגדול יִלְדַּת חִירִיק קטן (אֵ), מִהַחוּלם יִלְדַּת קֶמֶץ קטן (אֵ), וּמִהַשְׁוָוֶק יִלְדַּת קֶבֶץ (אֵ). התנועות הארוכות נקראות תְּנוּעוֹת גְּדוּלוֹת או אֲבֹת, והתנועות הקצרות נקראות תְּנוּעוֹת קְטָנוֹת או פוֹלָדוֹת.

§ ג. שָׁא. (א) לפעמים תבטאנה שתיים או שלש אותיות על פי תנועה אחת, כי תעמוד התנועה באות אחת מִן וְיִתֵּר האותיות תִּחְבְּרָנָה אליה, כמו שֶׁמֶר קֶשֶׁם דְּבַר אֶסֶת. האות אשר בה התנועה נקראת אות נֶשֶׁח (בעוועגליכער, איינשפרייכליכער בוששאב), והאות

הריקה התקבצת אליה מלפניה או מאחריה נקראת אֶת שְׁנֵאֵי (אנאויסטרופלופר) שטאב) כִּי שְׁנֵאֵי מְבַמְּתָה אִם לֹא תִּחְבֵּר אֶל אֹת נְעִיר־סִימָן הָאוֹת הַשְּׂאוֹת שְׁתֵּי נִקְדוֹת עֹמְדוֹת (י) הַסִּימָן הוּא נִקְרָא יִנְיָא . הַשּׂוֹא לֹא יִתְבַּר בְּסוֹף הַכֹּל , רַק בְּשֵׁתִי אוֹתוֹת שְׁנֵאֵיוֹת , כְּמוֹ קִשְׁט , וּבְאוֹת הַ כְּמוֹ מֶלֶךְ . (ג) כֹּאשֶׁר יִחְבֵּר הַשּׂוֹא אֶל הַתְּנוּעָה שֶׁאֲדָרוֹ נִקְרָא שְׁנֵאֵי נָע , כְּמוֹ בְּדָבָר , וְכֹאשֶׁר יִחְבֵּר אֶל הַתְּנוּעָה שֶׁלִּפְנֵי נִקְרָא שְׁנֵאֵי נָת , כְּמוֹ בְּדָבָר ; וְלִכֵּן שׂוֹא בְּרֹאשׁ הַמֶּלֶךְ לַעֲלוֹם שׂוֹא נָע , כְּמוֹ בְּנֵי בְּכוֹרֵי גְדוֹל תְּבוּנָה , וְשׂוֹא בְּסוֹף הַמֶּלֶךְ לַעֲלוֹם שׂוֹא נָח , כְּמוֹ בֶּן כָּל פֶּסֶם אָב , אֲךָ הַשּׂוֹא הַעֹמֵד בֵּין שְׁתֵּי תְנוּעוֹת — כְּמוֹ בְּרִבּוֹת תִּכְמֶה יִרְבֶּה קִנָּן , אִפְשֶׁר לִהְיוֹת שׂוֹא נָע , וְצִרִיכִים לִקְרֹא : בְּ-רִבּוֹת תִּכְמֶה יִרְבֶּה קִנָּן , וְצִרִיכִים לִקְרֹא : בְּ-רִבּוֹת תִּכְמֶה יִרְבֶּה קִנָּן . בַּחֲלֹק הַשְּׂנֵי נִלְמַד לַהֲבַחֵן בֵּין שׂוֹא נָע לַשּׂוֹא נָח בְּאִמְצַע הַמֶּלֶךְ .

§ ד. חֲמִיּוֹת , אוֹתוֹת אֶהְיֶה אוֹתוֹת רְפוּת הֵן צִרִיכוֹת חֹזֵק בְּמִבְטָא , וְלִכֵּן בְּהִיוֹת מִתְקַבְּצוֹת לַתְּנוּעָה שֶׁאֲחֵרֶיהֶן יִלּוּה אֶל שְׁנֵאֵי פֶתַח אוֹ סֵל אוֹ קִמְצָן קִמְצָן , כְּמוֹ אֶהְיֶה אֶמֶת וְאִמְנָה , רִחְקוֹ מִתְקַבְּצוֹת עֲקֵלְקָלוֹת ; שׂוֹא כֹה נִקְרָא תִּסְפָּה , תִּסְפָּה פֶתַח , תִּסְפָּה סֵל , תִּסְפָּה קִמְצָן . תִּסְפָּה הוּא שׂוֹא נָע .

§ ה. פֶּתַח מִתְקַבֵּץ . (א) מֶלֶךְ שֶׁתְּנוּעָתוֹ הֶאֱחָרְנָה צִרְיָה אוֹ חִירִיק גְּדוֹל אוֹ חוֹלָם אוֹ שוֹרוֹק , וְאֲחֵרֵיהֶם אֶחָת מֵאוֹתוֹת הַחֵץ שׂוֹא נָח , יִתְבַּר הַחֵץ הַזֶּה פֶּתַח לַחֲרִיבִים מִבְטָא הַרְפָּה , כְּמוֹ אֶלֶף יִבְנֶע רִחַץ פּוֹשֵׁעַ ; הַפֶּתַח הוּא נִקְרָא פֶתַח מִתְקַבֵּץ , וְאֵינָנו נִקְרָא בְּאוֹת הַחֵץ , אֲךָ מוֹסִיפִים לַפִּנְיָה אֶלֶף וְקוֹרְאִים אֶלְוֶה יִבְנֶע רִחַץ פּוֹשֵׁעַ . (ב) וְכֵן יִתְחַלֵּף סֵל אוֹ חִירִיק קִמְצָן לַפֶּתַח לַחֲרִיבִים אוֹתוֹת אֶהְיֶה , כְּמוֹ תִּסְפָּה לִבְנֵי שֶׁחֵר לַעֲגַת תַּחַת הַאֵר לִבְנֵי שֶׁחֵר לַעֲגַת תַּחַת וְיַעֲלֶה וְיַעֲשֶׂה .

§ ו. גְּדוֹלִינְיָא נְחִינְסִתָּה . (א) כֹּה אוֹת בֵּין שִׁישׁ בַּה תְּנוּעָה וּבֵין שְׂאִין בַּה תְּנוּעָה הִיא נִרְאָה וּמְרִנְשֵׁת בְּמִבְטָא וְנִשְׁמַעַת לֹאֲוִן , כְּמוֹ אֶל תִּלְעֵי רִבֵּשׁ מִסְבֵּן הַמִּבְבֶּשׁ נִדְבַת יָד . וְזֹלָתוֹ אוֹתוֹת אֶהְיֶה בְּהִיוֹתוֹ בְּכִי תְנוּעָה הֵן נִסְתָּרוֹת לַעֲמִים בְּמִבְטָא וְאֵינָנו נִשְׁמַעוֹת לֹאֲוִן , כְּמוֹ לֹא תִּמְכֶּה בְּנֵי שְׂמוֹעַ אֶמְכִּי פִי . (ב) כֹּל

§ ז. גְּנִינְיָה . בְּכָל מֵאִסֶּר וְסָפּוֹר אֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ אוֹ יִכְתֹּב בְּסִפְּרֵי יִסְפָּאוֹ שְׁנֵי מִינֵי מִלּוֹת , מִלּוֹת מִקְשָׁרוֹת לְמַה שֶׁאֲחֵרֶיהֶן , מִלּוֹת נִפְרָדוֹת מִמֶּה שֶׁאֲחֵרֶיהֶן , כְּמוֹ : שְׂמִיחָה לְאִישׁ גְּבוּרִי לִבְנֵי וּבְנִינָיו בְּפִי , מִלַּת שְׂמִיחָה מִקְשָׁרָת לְמִלַּת לְאִישׁ וּמִלַּת נִפְרָדָת מִמֶּלֶךְ גְּבוּרִי .

§ ח. גְּנִינְיָה . בְּכָל מֵאִסֶּר וְסָפּוֹר אֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ אוֹ יִכְתֹּב בְּסִפְּרֵי יִסְפָּאוֹ שְׁנֵי מִינֵי מִלּוֹת , מִלּוֹת מִקְשָׁרוֹת לְמַה שֶׁאֲחֵרֶיהֶן , מִלּוֹת נִפְרָדוֹת מִמֶּה שֶׁאֲחֵרֶיהֶן , כְּמוֹ : שְׂמִיחָה לְאִישׁ גְּבוּרִי לִבְנֵי וּבְנִינָיו בְּפִי , מִלַּת שְׂמִיחָה מִקְשָׁרָת לְמִלַּת לְאִישׁ וּמִלַּת נִפְרָדָת מִמֶּלֶךְ גְּבוּרִי .

מסלול ודרך

ב

ומורה לחבר מלות קטנות או קטנה וגזולה כאחת. הנגינה תבא לעולם במלה האחרונה מן המלות המקפות, כמו פִּאִין-עֵינִים ופִּאִישׁ וּבְאֵסִים מִרְהָ יִתְעַנֵּשׁ.

הערה: בסבת המקף תתחלק התנועה הגדולה אשר בסוף המלה המקפת לתנועה קטנה, כמו דְּבַר-טוֹב חֵשֶׁב-צֶדֶק וּשְׁמֵרָתָם, תחת דְּבַר חֵשֶׁב וּשְׁמֵרָה (§ ח, ג).

חלק שני

§ י. הַבְּרָה. (א) כל תנועה עם האותיות הַבְּדָּרֹת על פיה נקראת הַבְּרָה, כמו פֶּתַח הַקֶּמֶץ עם שלש האותיות כ ת ב הַבְּדָּרֹת על פיו נקרא הַבְּרָה. ויש שני מיני הברה, הַבְּרָה פְּשוּטָה, הַבְּרָה קִרְבָּת; כל תנועה שאין אחריה לא שוא נח ולא דגש חזק היא הברה פשוטה, כמו יָדָא בְּנִי מִאֲבִיקָה זֶה יִלְדֶּה, וכל תנועה שיש אחריה שוא נח או דגש חזק היא הברה קִרְבָּת, כמו בְּבִד פֶּלִיאִישׁ וּתְבַבֵּד, עֶמֶד חָק וְהַמֶּסֶס, שֶׁנֶּד מִזֶּבֶד וְטוֹב לָךְ. (ב) תנועה גדולה צריכה להיות הברה פשוטה ותנועה קטנה צריכה להיות הברה מרכבת, במה דברים אמורים כשאין בהן נגינה, אבל אם יש בהן נגינה אפשר להיות בהם, כמו: אֲסִיחִיהָ גִּזְ מִפְּלִיאִישׁ תִּקְסִים אֶרֶץ פִּאִין מִלֶּךְ. מִפֶּר חֶק הַזֶּה־בֵּית עֹמֶד מִשְׁמַע בִּזְנוּתִי. גִּרְדָּה תָּם שֶׁהִרְבֵּה אֲחֵרִית פֶּשַׁע מִקְעוּל לֵב. תנועה גדולה הברה פשוטה ותנועה קטנה הברה מרכבת הן תנועות יְשׁוּרוֹת (רענעלמסססיג), תנועה גדולה הברה מרכבת ותנועה קטנה הברה פשוטה הן תנועות בְּלִיתִי (אנרעעלמסססיג).

§ יד. נַח נִסְתָּר. (א) אחר כל תנועה גדולה אחת מאותיות אהוי נחה ונסתרת (§ ג, ג): אחר קֶמֶץ גדול אה, אחר צֶדֶה אהי, אחר חִיריק גדול אה, אחר תֹּלֵם אהו, ואחר שוּרוֹק או. (ב) לפעמים יחסר הנח הנסתר אחר התנועה הגדולה, כמו דָּת וְחָק מִעֵז לָהֶם, ובכל זאת ימשיך ממנה במבטא כאלו היה כתוב; כאשר יקרא הנח הנסתר אחר התנועה נקראת מִלָּאָה (מִלָּא), וכאשר יחסר נקראת חֶסֶדָה (חסר). החיריק הגדול והשוּרוֹק מלאים תמיד. (ג) כל תנועה גדולה הנכונה להתחלק לתנועה קטנה או להשתנות לשוא היא חסרה, כמו: רַב עֶשֶׂר מִסֵּב לֵב — רַבִּי עֶשְׂרֵי מִסֵּבִים לֵב.

והדרך הַבְּדָּרֹת לְשִׁנוֹת קולו במלה מקשרת במבטא נפרדת. אולם בכתב איש דבריו על ספר שאיננו יכול לפתח בקרבו רוח חיים למען ישמע אל הקורא איזו מלה מקשרת ואיזו נפרדת, צריך לתת סמנים מיתרים אשר יורו על קשר המלות ופיריין, הסמנים האלה נקראים נְגִינֹת. הנגינות שתי מחלקות: (1) נְגִינֹת מַפְסִיקוֹת, המורות להפריד המלות ממה שאחריהן, והן: סוף פסוק, אתגתתא, סגול, זקף קָמֹן, זקף גדול, מפחא, רביע, זרקא, פשטא, יתיב, תביר, פז, אולא גרש, גרשים, תלישא גדולה. (2) נְגִינֹת מְשַׁרְתוֹת, המורות לקשר את המלות למה שאחריהן, והן: מרכא, מונח, מהפך, דריא, קרמא, תלישא קטנה.

§ ט. מְלָעִיל וּמְלַדֵּע. במלה בעלת תנועות רבות מושבים את התנועה האחרונה יותר מכל התנועות אשר לפניו, כמו: בְּנִים מְקַשְׁבִּים יִשְׁמְרוּ נְפִשׁוֹת הַדּוֹרִיתָם; אך לפעמים מושבים את התנועה שלפני האחרונה יותר מכל התנועות, כמו: גִּרְדָּה רַשֵּׁעַ בְּכָל הַזֶּלְזֶלֶת שְׁאֵלָה. התנועה הנמשכת במלה יותר מכל התנועות נקראת תְּנוּעַת מַצֵּב הַנְּגִינָה, לפי שבה עומדת הנגינה; כאשר תהיה הנגינה בתנועה האחרונה מן המלה נקראת מְלַדֵּעַ, וכאשר תהיה בתנועה שלפני האחרונה נקראת מְלָעִיל.

§ י. נְסוּחַ אַחֲזָר. כאשר תתחברנה במאמר שתי מלות, אשר הראשונה מקשרת (בנגינה מְשַׁרְתָּת) והשניה נפרדת (בנגינה מַפְסִיקָת), אם הנגינה הראשונה מלרע והנגינה השניה בתנועה הראשונה, תפוג הנגינה הראשונה ממלרע למלעיל, למען פת רַחֵם בֵּין שתי הנגינות הקרובות, כמו: עוֹשֶׂה חֶסֶד שׁוֹנֵא עוֹל יִשָּׁב לוֹ, המלות עוֹשֶׂה שׁוֹנֵא יִשָּׁב היתה נגינתן מלרע לולא התחברו למלות חֶסֶד עוֹל לוֹ שנגינתן בתנועה הראשונה. נגינה כזאת שאיננה עומדת במקומה נקראת נְסוּחַ אַחֲזָר.

§ יא. מְרַגֵּה. הוא קו נָצִב משמאל התנועה, ומורה להעמיד את התנועה מעט שלא תרוץ למה שאחריה, כמו אֲנִכִּי הָאֲדָם הַעֲמֵל לַחֲיִים, צריכים לקרא: אֲנִיכִי הָאֲדָם הַעֲמֵל לַחֲיִים.

§ יב. מְקִיף. הוא קו שוכב בין שתי מלות,

מרכבת ולפניו קמץ גדול או צבה או חולם, כמ' ניקם ויגרש און וישב בפתח ניקם אקץ. (ה) מלה שמופה תי ת' (ואין לפניו קמץ מושך אלף בתובה או חירוק גדול) והחלקה ון המהפכת הוראתה מוסר עבר לוסן שתי, ואינה סקצרת למלה שנגינתה בתנועה הראשונה, היא מלרע, כמו ושמתי ושמתי, אבל ומצאתי וליתי וקסתי, וכן ושמתי קד ושמתי שמה, מדעיל. (ח) מלה שמופה תנועה נוספת שלא לצורך תחין ואין לפניו שוא נע או שוא נח תמורת שוא נע, היא מלעיל, כמו רבתי (רבה) עונכי (עונף) תביאמו (תביאם) ארצה (לארץ—); אבל אשמרה אנשה אלכה אקתה מלרע. (ו) בהפסק סאקר ישתנה שוא לתנועה ועליה תבא הנגינה, כמו אמרה חפצה יכלה ילכו יירשו פלי עני תחת אמרה חפצה יכלה ילכו יירשו פלי עני.

§ ית. נסון אדור. (א) אם לפני הנגינה הברה מרכבת לא תפסן אחד, ולכן אפשרי איש ידבר צדק מלרע. (ב) אם גם אחד ההפסקה לאחור לא תפסן סקרכת הנגינה תפאיר הנגינה מלרע, כמו לאשר אוצר לך תש אונף בני.

(ג) בסדר הנגינה מתנועה גדולה הברה מרכבת על ידי ההפסקה לאחור תתחלף לתנועה קטנה, הצצה והחירוק גדול יתחלפו לסגל, כמו תשוב מה תשש בני, תחת תשוב תשש, החולם השורוק יתחלפו לקמץ קמן, כמו תשן בני ותקם בפתח, תחת תשן ותקום, ואם התנועה הגדולה צריכה להתקיים תפאיר הנגינה במקומה, כמו שדור מוכ ספיק חסד.

§ ית. מתג. (א) מתג לא יבא כי אם בהברה פשוטה, ומקומו: (1) לפני הנגינה, אם יש לכל הפחות תנועה אחת או שוא נע בינו לבין הנגינה, כמו אנכי שופטה. (2) לפני מתג, גם כן באופן זה, אם יש בין שני המתנים לכל הפחות תנועה אחת או שוא נע, כמו מאותותיהם ששבתיהם. (3) מלה מקפת שמופה תנועה גדולה הברה מרכבת הצריכה להתקיים (§ יב. הישי) יבא מתג בתנועה הגדולה והיא במקום נגינה, כמו אישיחסד מובלגל.

חלק שלישי

מלות הלשון

§ ב. כל מלות הלשון נחלקות לשלושה מינים:

(א) שמות (בעצמות ודברים, חייסות ודברים), והן המלות הקראות לשם לכל הדברים הנמצאים בעולם, כמו אדם בהמה עשב עדה. (ב) פעלים (האנדלונגס-וויסער, חייסות ודברים), והן המלות המורות על כל הפעולות הנעשות בעולם, כמו עבד ישוב אכל ברה. (ג) מלות המעט (ערקלונגס-וויסער), והן המלות המקצרות את השמות והפעלים ביחד ונתונות פעם וביחד בדבור האדם, כמו פי בן לא את אשר אף רק, דרך משל: ראובן לא אכל את הלחם אשר לקח. המלות ראובן הלחם הן שמות, המלות אכל לקח הן פעלים, והמלות לא את אשר הן מלות המעט.

§ כא. השמות נחלקים לשלושה מינים: (א) שם עצם (בעצמם ודברים), והוא שם כל דבר הנמצא בעולם ועומד בפני עצמו, שאנחנו יכולים לראותו ולהרגישו בחושינו (דודר אונזערע דנגע), כמו שור חסד עץ אבן. (ב) שם סקרה (בעי גריפסמאטע), והוא שם כל דבר שאיננו נמצא בעולם בפני עצמו כי אם בדרך אחר (באיח) עצם אין אירענד איינעם געענשטאנדע), כמו חכמה וקנה, החכמה והקנה אינן נמצאות בעולם בפני עצמן, כי אם באיש חכם ובאיש וקן. (ג) שם תאר (אייגענשאפטמאטע), והוא השם המתאר תכונות העצם, כמו איש חכם וישר, מלת איש היא שם העצם, ומלות חכם וישר הן שמות תארים לו המתארים תכונותיו. ונכלל בו שם היחס (שאפטמאטע), והוא השם המורה יחס איש אחר עיר ומדינה משפחה או שבט, כמו חברוני סצרי אבי עזרי לוי.

§ כב. שם העצם גם הוא שני מינים: (א) שם עצם פללי (אללגעמיינער נאמע), והוא השם אשר יקרא בו מין שלם, כמו שור-חסד, או קבוץ פרטים רבים כאחד, כמו עם קהל מתנה. (ב) שם עצם פרטי (אייגענאמע), והוא השם אשר יקרא בו רק פרטי אחד, כמו ראובן שקמען חברון צדן.

§ כג. בכל שם צריכים להתבונן שלשה דברים: (א) המין (דאס געשלעכט), צריכים להתבונן אם השם הוא מין זכר או מין נקבה; שמות הזכר אין בהם סמן כלל, כמו אדם שור בית מקום. ושמות הנקבה יש בהם סמן: הא או הו או ות או ית בסוף השם, כמו אישה חכמה עשרת

סלכות ישירות וערכות. ויש גם שמות נקבה בלי סם, כמו אֶבֶן אֵש עֵיר אֶרֶץ, ושמות האברים הכפולים יד רַגַל אֵין עֵץ. (ב) הַסֶּפֶר (ראו צהלי), צריכים להתבונן אם השם כולל גוף אחד או נשים רבים. סמן זכרים רבים יים בסוף השם כמו חֲקָמִים, וסמן נקבות רבות וז' בסוף השם כמו חֲקָמֹת. סמן הנקבה היחידה יסור מן השם בלשון רבות, מן חֲקָמָה עֲמָרְתָּ נאמר חֲקָמֹת עֲמָרְתָּ ולא חֲקָמָה עֲמָרְתָּ. ויש שם נקבה הבא בסמן רבוי זכר או שם זכר בסמן רבוי נקבה, כמו אֲבוֹת נָשִׁים. ויש עוד לשון רבים תִּקְרָא רַבּוּי וְזִי, והוא נאמר על שני דברים דומים זה לזה, וסמנו יים, ושוה לזכרים ולנקבות, כמו יָדִים סִלְקִים עֵצִים. (י) הַיָּחַס (ראו בעצמנו), צריכים להתבונן אם השם עומד בפני עצמו ואינו מתדבק לשם אחר, כמו בֵּית שָׁדָה, וזה נקרא שם נָפֶדֶד; או שהוא מתדבק לשם אחר בְּחוּד קִנָּן (אלם אייגענשטום) אליו, כמו בֵּית רֵאוּבֵן שָׁדָה שִׁמְעוֹן, וזה נקרא שם נִסְקָד, והשם אשר אליו יתדבק השם הנסמך נקרא סוּכָה או קִנָּה (אייגענשטחטער).

§ כד. כאשר נזכר שם הסוּכָה מקרוב במאמר לא יזכרנו המדבר פעם שנית בשמו, רק יִכְנָה אותו (ש' שרישטעקס איהן) באתח מאותיות הכנויים ויחבר את האותיות האלה לשם הנסמך, דרך משל, תחת אמרו: לא תחמד בֵּית רַעָה וְהוֹן רַעָה, יאמר בקצרה לא תחמד בֵּית רַעָה וְהוֹנוֹ, ותחת אמרו: רֵאוּבֵן, אֶכֶל לָחֶם רֵאוּבֵן! יאמר בקצרה רֵאוּבֵן, אֶכֶל לָחֶם! הַכְּנִיָּה האלה נקראים כְּנֻוֹי תְּקוּנָה.

הערה. שם עֵצִים פָּרְסִי לא יתְּרַבָּה, לאמר אֲבִרְהָמִים רִבְקָה על אנשים רבים ששםם אֲבִרְהָם וְעַל נָשִׁים רַבִּית ששםן רִבְקָה. ולא יִסְפָּד, לאמר אֲבִרְהָם יִדְשֶׁלֶם על איש יִדְשֶׁלֶם ששמו אֲבִרְהָם. ולא יִחְבֵּר בנשים, לאמר אֲבִרְהָמָה תחת אֲבִרְהָם בְּנָה.

§ כה. אותיות השם שני מינים: (א) אותיות מורות על עקר הוראת השם (ראו גרונברגדייטונג דעם נאמענס). (ב) אותיות נוספות, כמו בשם סִלְקָן (וויסענאג), אותיות ש' כ' שיש בהן הוראת (וויסענאג) הן אותיות העֶקֶר, ואות מים נוספת. בכלם תִּתְּקַרֵּר (פראמט), אותיות פ' א' ר' שיש בהן

הוראת (פראמט) הן אותיות העֶקֶר, ואותיות ת-ת נוספות. האותיות העקריות נקראות ש' ש' ה' ש' (ווארעל דעם נאמענס). לכל השמות והפעלים בלשון עֶבֶר שרש בעל שלש אותיות. § כו. השמות הולכים על תמונות שונות (אין שרישעדיגען פֶּרֶמֶטן) יש שמות שתמונתם שני קמצים, כמו חֲקָם קָל, ויש שתמונתם שני סגולים, כמו מֶלֶךְ עֶבֶר, ויש שמות שנוספו בהם אותיות על אותיות השרש, כמו מֶלֶךְ מֶלֶךְ מֶלֶךְ, נוספה בהם מים, וקָרָן בִּשְׁלֹן נוספו בהם יין, כל תמונה נקראת מֶלֶךְ. ולמען קרא שם לכל משקל בפני עצמו לקחו המדקדקים את השרש פֶּעַל ויִשְׁנֹהוּ בתנועותיו לפי הַשְׁעוֹת המתה המשקל, ויאמרו כי השמות בעלי שני קמצים משקלם פֶּעַל, והשמות בעלי שני סגולים משקלם פֶּעֶל, והשמות בלשון עֶבֶר משקלם פֶּעֶל. והשמות בלשון עֶבֶר משקלם פֶּעֶל. § כז. הַשְׁתַּנּוּת הַתְּנוּעוֹת הַשְּׁמוֹת. (א) התנועה השלישית מסקם מצב הנגינה צריכה להשתנות לשוא, כמו מן דָּבָר נאמר ברבוי דְּבָרִים ובכנוי דְּבָרִי דְּבָרִיהֶם. ואם התנועה השלישית מלאה (§ ד, י) או שיש אחריה דגש או שהיא מושכת נח תמורת דגש (§ י, י) לא תשתנה לעולם, כמו אֲפָרִים חֲרָשִׁים אֲתִינָם. (ב) תנועת האות הנוספת בתחלת השם שאחריה שוא נח לא תשתנה לעולם, כמו תִּמְנָל מִצֹּה אֶשְׁכֵּר. (ג) גם בְּסִמְכָת (אין בעציענאגמארט) תשתנינה תנועות הַסֶּפֶד כרוב פעמים, כמו מן דְּבָר שְׁנוֹא נאמר דְּבָר שְׁכָר שְׁנוֹא צָדִיק. סְמִיכָת הַשֵּׁם ויחבירו עם הכנויים נקרא נְמִית הַשֵּׁם (דעקלינאציען דעם חויסווארטעם).

§ כח. מִשְׁקָלֵי הַשְּׁמוֹת. לשמות שבעה משקלים ראשיים, ארבעה מְלֻדָּעִים, שנגינתם מְלֻדָּע, והם פֶּעַל פֶּעֶל פֶּעֶל פֶּעֶל, ושלשה מְלֻדָּעִים, שנגינתם מְלֻדָּע, והם פֶּעַל פֶּעַל פֶּעַל, ומהם הסתעפו יתר המשקלים השונים: (א) בְּחֶמֶר או בְּנוֹחַ ארת מאותיות השרש. (ב) בהשתנות ארת מתנועת המשקל הראשי לשוא, או בהתחלפה לתנועה אחרת: (ג) בהוספת ארת מאותיות האמנותיו על המשקל הראשי, כאשר יבאָר לפנינו בְּלֶחֶם הַחַיִּית.

המשקל ה-אשון פֶּעַל

[illegible][illegible][illegible]

פִּעֵלוֹת אֵלֶּה, אֵיזֶדְתִּי אֵלֶּה... נִלְד מִשְׁקֵל פֶּסַל לֵן לֹא יִשְׁתַּח בְּכִסֵּיו לְעוֹלָם
 גְּלוֹת גְּלוֹת (גְּלוֹתָהּ) גְּלוֹתִי גְלוֹתָהּ גְלוֹתָהּ ... גְּלוֹת גְּלוֹת, גְּלוֹתִי גְלוֹתִי גְלוֹתִי גְלוֹתִי...
 גְּלוֹת גְּלוֹת (גְּלוֹתָהּ) גְּלוֹתִי גְלוֹתָהּ גְלוֹתָהּ ... גְּלוֹתִי גְלוֹתִי גְלוֹתִי גְלוֹתִי ... וְכֵן גְּלוֹת
 מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה ... רֹאשִׁי בְּתִשְׁלוֹם מִסֵּה
 מִסֵּה מִסֵּה, מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה ... מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה מִסֵּה

שקל נפרד נסך כחבור הכנוים יום יום, יומי יומך יומך... ראי לחיות ויום יומי ותקצרה חברה י לחסות י (§ 10, י) ימים ימי, ימי... ימים... ראי לחיות וימים יומי יומי וכשנשכח הון נחקה נקדחה למעלה (§ 10, י) און (=און) און, אוני אונך אונך... אונים (=אונים בנותן נגדוה) אוני, אוני אונך... מסלול מקום סלון מנום נפיתו שוח לנפית מסקל פועל הערה. בשלש המסקלים המלצלים תתחלק התנועה הראשונה לתנועה אחרת בדרך סמנה הנגדה לסמנה, אך בתשאר בה הנגינה תשאר גם התנועה סבלי חלף, כמו קדשה נגדה שכימה הפתחה, לילה הפיתוח העניה, נשנה נשנה צערה האלה (אהל בןן לחם רחם פלים שלא כרת), הפתחה. ולחי ארצה.

שם המספר (צאלווארט)

§ כמ. שם המספר. מונה מספר הדברים השווים או הרומים, כמו שני שקלים שלשה ימים ארבעה עצים חמשה דברים. והוא בשלשה דרכים: א) מספר יסודי (גורדנצאל) המורה כמות (רא מענגע) הדברים הנספרים, כמו אחר שנים שלשה. ב) מספר סדרי (אדנונגסצאל) המורה סדר הנספר בקדימה ואחר, כמו ראשון שני שלישי. ג) מספר חלקי. המורה על חלק אחוז מן האחד השלם, כמו חצי רבע חמש.

המספרים היסודיים

נפרד אחד שנים שלשה ארבעה חמשה ששה שבעה שמונה תשעה עשר נסך אחד שני שלשת ארבעת חמשת שלשת שבעת שמונת תשעת עשרת העשר אחת שמים שלש ארבע חמש שש שבע שמונה תשע עשר נסך אחת שתי שלש ארבע חמש שש שבע שמונה תשע עשר

א אחד (עשתי) עשר, עתים (שני) עשר, שלשה- ארבעה- חמשה... תשעה עשר אחת (עשתי) עשרה, עתים (שתי) עשרה, שלש- ארבע- חמש... תשע עשרה עשרים שלשים ארבעים חמשים שלשים שבעים שמונים תשעים. עשרים ואחד או אחר ועשרים מאה מאתים שלש מאות... אלף אלפים שלשת אלפים... רבא רבותים מאה אלף

המספרים הסדריים

יחד ראשון שני שלישי רביעי חמישי ששי שביעי שמיני תשיעי עשירי רבים ראשונים שנים שלשים רביעים חמישים שלשים שביעים... עשירים יחידה ראשונה שניה עצות שלישית רביעית חמישית שלשית שביעית... עשירית רבת ראשונות שניות שלישיות רביעיות חמישיות שלשיות שביעיות... עשיריות במספרים מעשרה ומעלה בא המספר היסודי במקום הסדרי רק שביסודי יקדם המספר אל המספר ובסדרי יקדם הנספר- אל המספר, שנים עשר חדש (צוואלף מאנאטע), חדש שנים עשר (דער צוואלפטע מאנאטע), שלשה עשר יום (דרייצעהען מאנע), יום שלשה עשר (דער דרייצעהנטע מאנע), אחת עשרה שנה (עלף יאדערע), שנת אחת עשרה (דאס עלפטע יאדע).

מספר חלקי

חצי (חצי) מחצה מחצית (רא האלפטע איינעם גאנצען) $1/2$, שלישית *שליש (אין דרייטעל) $1/3$, רביעית רבע *רביע (אין פערטעל) $1/4$, חמישית חמש (אין פינפטעל) $1/5$, שלשית (אין זעכסטעל) $1/6$, שביעית (אין זעכענטעל) $1/7$, שמינית (אין אכטעל) $1/8$, תשעית (אין ניינטעל) $1/9$, עשירית (אין עצהנטעל) $1/10$; המספר החלקי בא תמיד לפני הדבר הנחלק, חצי הון, שלישית האופה, רביעית השנה. ויותר מזה לא מצאנו מספרים חלקיים בכתבי הקדש, אך נוכל לאמר מדרך סברה: אחר משלש עשרה, אחד מחמשים, ככתוב (במדכ נא פ'), אחד ממאה (בנא קנא פ' נ'), אחד משבע ומחצה (בנא מילכ פ' נ'), אחד משמונה (קסחין כ' נ').

נמית השמות הנכפלים והמרקעים

%

ישנם שמות רבים בלשון עבר שנכפלה בהם אחת או שתיים מאותיות השורש והיו לשורש מרבע, בבעל ארבע אותיות. השמות האלה שומרים גם המה חקי הנפיות המבוארים בלוחות הקודמים, ועל נקלה יוכל התלמיד להרגיל את נפשו גם בנפיות אלה המעטים אשר לא נזכרו פה.

פִּעֵל שֶׁאֵין רֵעֵנוּ שֶׁאֵין, שֶׁאֵנִי שֶׁאֵנִי... שֶׁאֵנִי שֶׁאֵנִי... בֹּחַל הָעֵין נוֹסֵה כִּמְשָׁקל פִּעֵל ב
נֶאֱמָר (פֶּאֱרֹד) נֶאֱמָר נֶאֱמָר... נֶאֱמָר נֶאֱמָר... בֹּחַל הָעֵין נוֹסֵה כִּמְשָׁקל פִּעֵל
נֶאֱמָר נֶאֱמָר נֶאֱמָר... נֶאֱמָר נֶאֱמָר... בֹּחַל הָעֵין נוֹסֵה כִּמְשָׁקל פִּעֵל

פֻּעַל (חסר ו') גִּבְנָן גִּבְנָנִי גִּבְנָנָה ... גִּבְנָנִים גִּבְנָנִי ... בּוֹלֵת הַגִּבְלָה נוֹשָׂה כְּמִשְׁקַל פֻּעַל חֶסֶד וְ
פֻּעַל שִׁפְרִיר מְרִיר חֲכִיל שִׁפְרִיר ... שִׁפְרִירִים שִׁפְרִירִי ... בּוֹלֵת הַשֵּׁן נוֹשָׂה כְּמִשְׁקַל פֻּעַל
פֻּעַל פֶּרַח פֶּרַחַת, פֶּרַחִי פֶרַחַח... פֶּרַחְחֶם... פֻּעַל אִמֵּל אִמֵּל... אִמֵּלִים אִמֵּלִי... פֻּעַל אֶ

הערה. כל המסקים חאלח מסקלים דגושים המח, וכפל האות תחת הדגש: פִּעְלָל=פִּעַל עֲבֹת . פִּעְלָל=פִּעַל עֲמֵד . פִּעְלָל=פִּעַל צֶדֶק . פִּעְלָל=פִּעַל קָבֵר . פִּעְלָל=פִּעַל סֵלֶם .

פֶּעַם אַ תַּחַת וְלֹא בְּרֶקַע מִלְּפָנַי, תַּתְּחִי תַּחֲתֶיךָ ... תַּתְּחִים תַּתְּחִי ... נוֹסֵחַ כְּמוֹ פֶּלֶא בִּן בְּנֵי
פֶּעַם אַ בְּלֹל סִנֵּן צִנְוִי בְּזִנְיָה ... בְּזִלִּים בְּזִנְיָה ... נוֹסֵחַ כְּמוֹ פֶּלֶא בִּן בְּנֵי
פֶּעַם אַ בְּזִלִּים בְּזִנְיָה ... בְּזִלִּים בְּזִנְיָה ... נוֹסֵחַ כְּמוֹ פֶּלֶא בִּן בְּנֵי

פֶּרֶב פֶּרֶם פֶּרֶפִּי פֶּרֶבֶקָה ... פֶּרֶפֶם פֶּרֶפִּי פֶּרֶבֶקָה ... כִּמְשָׁק פֶּעַל חֶסֶד וּ
זֶרֶר זֶרֶר, זֶרֶרִי זֶרֶקָה ... זֶרֶקָה ... זֶרֶרִים זֶרֶרִי, זֶרֶרִי ... (פֶּעַל) נוֹשָׁא כִּמְשָׁק מִפֶּעַר
זֶרֶת זֶרֶתִּי זֶרֶתָה... זֶרֶת זֶרֶתִּי זֶרֶתָה... כִּנּוּת פֶּעַל, הַפֶּעַל מִנּוּ * זֶרֶר (זֶרֶרֶל)

[illegible]

פַּעֲפֹעַ מַעֲשֵׂה צַעֲצוּעַ בְּרִבּוּר לֹא יִשְׁתַּחֲבֹד בְּנִימִים. פַּעֲפֹעַת קַשְׁקֻשֹׁת קַשְׁקֻשֹׁת. כְּמִשְׁקַל פַּעֲפֹלָת
הַחֲלָה צִפְצָפָה הַחֲלָת, הַחֲלָתִי הַחֲלָתָה... הַחֲלָתְכֶם... נוֹשֵׁל כְּמִשְׁקַל פַּלְה

2

דישנעם שמוע רבים בעלי ארבע אותיות שרשיות שוונות, ויש אומרים שגם דאס עקסם שלש אותיות רק שנוספּה בהם אחת מאותיות הַנְּזִילָה (ליקוידען) ל מ נ ר; וגם דאס שומרים חקי הנשיה:

השמן תרצו שרעה פרשם עקרב, וטוים כמשקל מפעל א
פרור עקב עקב, עקברי עקברי... עקברי... כמשקל מפעל א. וכן תזכר
חרשם פרשם תרצו חרשם... (מסלים פרשם) כרשם... כמשקל מפעל א

פרדס, פרדסי, פרדסה... פרדסכם... פרדסים, פרדסי, פרדסי... כנפית משקל פעל, וואו! כן פרדס
גרון, ברזל, ברזלי, ברזלה, ברזלה... עדים פרמס, גרון, ברזל, וטמים כמשקל פל חיץ חצי
חלמיש, חלמיש, חלמישה... חלמישים... כנפית פעול, וכמאד עבדש, עבדש, עבדש או עבדש?

[illegible][illegible]

צפרדע (מִקְרָב מִשְׁחֵי מִלֹּחַ צִפְרָה דָּע) נִסְחָה כְּמִשְׁקַל מִסְתָּל מְרִצָּה: צִפְרָה, צִפְרָה, צִפְרָה... צִפְרָה.

5. המאמר, הוא מחברת מלות המספרות ענין מה. בכל מאמר צריכות להמצא שלש מלות. (א) מלה מורה על עצם מה, וזה נקרא גשאל המאמר (ראם מוציעקט). (ב) מלה מורה על הענין אשר יספר מן העצם ההוא, ונקרא גשאל המאמר (ראם פרעדיקאט). (ג) מלה מורה על אופן הספאר, ונקרא קשאר המאמר (ראם פערבינדונג), דרך משל: האיש הוא משפיל, האשה היא משפלת, העניים לא יקבדו, החכמים לא ירששו. מאמרים קצרים כאלה יתברו יחדו לספור ארוך (ערצאחונג). 6. לא. בכל מאמר צריך המדבר להודיע על ידי מלות מיוחדות כי הוא גוף הנושא (ראם פערזאן) דעם מוכינקסטעס, אם המדבר בעצמו—לאמר: אני חכם, וזה נקרא גוף מדבר בעדו, או גוף ראשון (ערסטע פערזאן). ואם האיש העומד נבדח—לאמר: אהה חכם, ונקרא גוף נבדח, או גוף שני (צווייטע פערזאן). או איש נסתר מן המדבר—לאמר: הוא חכם, ונקרא גוף נסתר, או גוף שלישי (דריטע פערזאן). גם צריך להודיע אם הנושא זכר או נקבה, ויחיד או רבים; ולפי זה צריכים שלשה דברים להתבאר בכל מאמר: (1) גוף הנושא. (2) מינו. (3) מספרו. ואם הנשוא פעלה (איינע האנדלונג) צריך המדבר להודיע גם זמן עשות הנושא את הפעלה ההיא, אם בזמן עבר (פערגאנגענע צייט), או הנה (געענטווארטיגע צייט), או עתיד (קינפטטיגע צייט); הזמן ההנה נקרא זמן פיוני.

לב. כאשר יהיה הנושא פעלה יכלול המדבר את כל הדברים הנוכחים בקלת הפעלה לבררה, ויאמר בתבתם תחת אתם זכרים רבים הייתם פותבים, תבתבנה תחת אתן נקבות רבות תהיינה פותבות. מלה כלולה כזאת (אז איין צוזאמענגעפאסטעס ווארט) נקראת פעל (צייטווארט). 7. לנ. הפעל שני מינים: (1) פעל עומד (אונאיבערגעהנדעס צייטווארט), מלה מורה על פעלה אשר תעשה העושה בעצמו, כמו הלך עמד יושב שכב ישן חלם הקיץ. (2) פעל יוצא (איבערגעהנדעס צייטווארט), מלה מורה על פעלה אשר יעשה העושה בלאחר, כמו רדף תפשו שומר. — איש עוד פעלים רבים שאינם מורים על עשות פעלה (סותן) כי אם על גרם פעלה (לאסטען סותן), שהאחד גרם לשני לעשות איוו פעלה בעצמו או בלאחר, כמו ראובן הקים את שמעון מן הארץ תשיבנה אל שלחנו ויאכילנו לחם, ראובן לא עשה פעלות הקימה תשיבנה והאכילה, כי הוא רא קם לא יושב ולא אכל, רק גרם לשמעון לעשות.

8. לה. כל פעלה יוצאת תעשה על ידי שנים, על ידי הפועל העושה את הפעלה ועל ידי המקבל אותה; עושה הפעלה נקרא פועל ומקבלה נקרא פועל. הפעל היוצא יבא בלשון עבר בשתי תמונות (אין צוויי פארטעס), בתמונה האחת מורה על עשות הפעלה (טהאטיגע פארט), כמו אכל ודף שומר, ובתמונה השנית מורה על קבל הפעלה (ליידענדע פארט), כמו נאכל ונדף שומר. תמונת עשות הפעלה תבוא גם היא בשתי תמונות שונות, בתמונה קלה ובתמונה קבדה, התמונה הקלה מורה על עשות הפעלה בכח קל, כמו שבר כתב אסף, והתמונה הקבדה מורה על עשותה בכח קבד, כמו שבר כתב אסף. וכן תבוא גם תמונת קבל הפעלה בתמונה קלה בשבר נכתב נאסף, ובתמונה כבדה שבר כתב אסף. — גם הפעלים הנוצרים יבואו בשתי תמונות, בתמונת גרם (פערזאנלאסטעס) הקים תשיב האכל, ובתמונת הגרם (פערזאנלאסטעס ווערדען) הקים תשיב האכל. 9. לה. הפעלה היוצאת תצא מן הפועל אל הפועל המקבל אותה. ולפעמים תשוב אל הפועל בעצמו תצאנה ממנו, הפעלה הזאת נקראת פעלה חוזרת, והפעל המורה עליה בא בתמונה מיוחדת ה' פעל (צווייפרייענדע פארט), כמו תתפחד תתנצל התמכר, ענינם פחד את עצמו נצל את עצמו מכר את עצמו. — ולפי הדברים האמורים בא הפעל בלשון עבר בשבע תמונות שונות: (1) בתמונת פעל, להורות על עשות הפעלה בכח קל. (2) בתמונת נפעל, להורות על קבל אחזה בכח קל. (3) בתמונת פעל, להורות על עשותה בכח קבד. (4) בתמונת נפעל, להורות על קבלה בכח קבד. (5) בתמונת הפעיל, להורות על גרם פעלה. (6) בתמונת הפעל, להורות על הגרם. (7) בתמונת התפעל, להורות על פעלה חוזרת. כל תמונה נקראת בנן. ונמצאו לפי זה

ממלול ודרך

הערה ג. יש שרשים בגורה הזאת ששן פעלים יוד, כמו שֵׁים בֵּין שֵׁית רֵב שׁוּר; העתיד מבנינים חקל
 שוּח לִבְנֵי הַפְּעִיל: אֱשׁוּם תִּשְׁוּם תִּשְׁוּמוּ ... תִּשְׁוּמוּנָה. הצווי: שֵׁים שׁוּמִי שׁוּמוּ שׁוּמוּנָה.

הפנין הקל

מָצוּא. שֵׁם הַפֶּלֶל מָצָא, עִם כָּלֵם בְּמָצָא בְּמָצָא לְמָצָא מְפָצָא, אוּ מָלָא, בְּמָלָא... מְפָד.

בנין נפעל

מקור נמצא, תמצא, שם הפעל המצא, עם ב כולם בְּהִמְצָא בְּהִמְצָא לְהִמְצָא מִהִמְצָא

בנין פערל

מקור ושם הפעל מלג (מלגות), עם כולם בְּמִלָּה בְּמִלָּה מְמִלָּה (בְּמִלָּה...)

בנין פעל

בְּנֵי הַפְּעִיל

בְּנֵי הַפְּעִיל

צווי המצא המציאי המציאי המציאה

פנין הפעל

על אמצא תמצא תמצא ימצא תמצא נמצא תמצאו תמצאנה ימצאו תמצאנה. סוד המצא

בגין התפטר

סדר התגליות התנביות התגלות התנבית התנבית התנבית התנבית התנבית התנבית התנבית התנבית
ביטוי מתגלה מתגלה מתגלים מתגלות
שחיד אתגלה תתגלה תתגלו תתגלה תתגלה תתגלה... זליגה... זליגה... זליגה... זליגה
מקור התגלה, שם הפעל התגלות, עם בכלם בהתגלות בהתגלות להתגלות מהתגלות

[illegible]

הציה ב. גם בגזרת השלמים מנהג העברי לכפר לפעמים אחת או שתיים מאותיות השרש **לחץ** המעולה, ולבי **סתיחור** (**סחר**), **מצי** (**פני**) **חמרמרו** (**חמרו**), יחד עשירים **שנאננו** (**שאננו**), היום החור **יחחקק**, ודק **מחפפס** (**מחפפ**). ונמצאו במקרא פעלים אחדים בעלי ארבע אותיות שרשיות, ולא נודע לנו מקורם, ויש אומרים שגם הם עקרים שלא אחתית רק שנטפח בהם אחת מאותיות ל ס נ ר; וידוע **מכרכל** במעיל (ד"ה פ"ו, יז) עקרו **מכלכל** ת **מכלכן**, כי יעפף (לחנע נ, ט) ת"י מבכין. ו**יכרסמנה** חידד מיער (פסלים פ"ד) ו**יכרסנה**, ודבש נתחלה. על כן, **חכסמו** נגלים (פס"ג, י) ענין אחר הוא. **רספשל** בישוי (**חכס** נג, סג) **מפשל**, **פושן** נתלה. **פרנס** בחסד עקרו **פרס** לרע חסד.

גִּזְרֹת מִרְכָּבוֹת

השלישים הטרובים משתי נזרות שונות כמו נשא ירה הוא (נרד) הלך ירכי בנפיתם על דרך שתי הנזרות יחדו. אך הפעל נרד לא יוכל ללכת ע"ד שתי הנזרות כאחד, לכן ילך לעצמים ע"ד חפ"י ארד תדד, ולפי ע"ד הבבליים אנד תנדר.

חֲסֵרֵי פֶּא נִזְנֵי וְנִחֵי לְפָד אֶלְפָּה

הבנן חפל

[illegible]

בְּיָמָיו נִפְעַל

עבר נשאתי נשאתך נשאת נשא נשאה נשאונו נשאתם נשאתן נשאו
בטוי נשא נשאה או נשאת נשאים נשאות יתר חלקי הבנין שוים לעזרת כחי למד אלה.

פֶּנִין הַפֶּעִיל

[illegible]

הַשָּׂרָא קַהֲלָא

[illegible]

עס הייבט זיך אן צו זאגן: "צאט היינט אונז אונטער אונזערע פיס, און אונזערע פיס וועלן זיין אונטער אונזערע פיס..."

הפנין הפל

עבר יריתי ירית ירה ירתה ירינו יריתם יריתן ירו

בינוני יורה יורה יורים יורות

עמיד אברהם המורה הירושלמי נכרה המורה ירושלים המורה, צחי יהודה ירי ירושלים המורה

בגנין הפעיל

עבר הוריתי הורית... בינני מורה מורה... עתיד אורה תורה וארי... צווי הורה הורי...

מקור הורה, שם הפעל הורות, עם כלם בהורות בהורות להורות מהורות

הַבְּנִיָּן הַקֵּל

עבר פאתי פאת פא פאה פאנא פאתם פאתי פאנא

בִּינוּנֵי פֶא פֶאָה בְּאַים בְּאַוֹת

עֲתִיד אֲבֹא תִבְּוֹאִי יֵבֵא תִבְּוֹא נִבְּוֹא תִבְּאֹא (תִּבְּוֹאִינָה) יִבְּאֹא תִבְּאֹנָה (תִּבְּוֹאִינָה)

פֶּא פֵּא פִּי פֹא פֻּא, סקר פוא — פבוא פבוא לבוא מפוא

בנין הפעיל

עַר אֲהָבָתִי הַבְּאֵת הַבְּאֵת הִבִּיא הַבִּיאָה הַמָּאוּ הַבְּאֵתָם הַבְּאֵתָן הִבִּיאוּ

עבר ב הביאותי הביאות הביאות הביאות הביאות הביאות הביאות

ביצני מביא מביאה מביאים מביאות

עֲתִיד אֲבִיָּא תְּבִיָּא יְבִיָּא תְּבִיָּא נְבִיָּא תְּבִיָּא תְּבִיָּא (תְּבִיָּאנָה) יְבִיָּא תְּבִיָּאנָה (תְּבִיָּאנָה)

צווי תבא תבאי תביא תבאה. מקור תבא. שם הפעל תביא. תבתיא תבתיא לתבא...

בנין הפעל

עַן הַיְנִימָה הַיְנִימָה הַיְנִימָה ... בִּשְׁנֵי מִינֵי מִינֵי מִינֵי ... עַתָּה אֲנִי הַיְנִימָה ...

§ מב. מִצֵּב הַנִּינָה בַּפְּעָלִים. (א) הַנִּינָה תֵּבָא לַעוֹלָם בַּתְּנוּעָה עֵץ הַפְּעַל בֵּין מַלְעִיל וּבֵין מַלְדֵּעַ, כִּסּוּ פִתְבִּיתִי פִתְבִּית אֶכְתֹּב פִתְבִּית פִתְבִּית וְיוֹצֵאִים מִן הַכֹּל :

(1) הַפִּינוּיִם (§ לז, הערה), (2) פָּעַל שְׂמוּפֹת תָּם תֵּן לַעֲוֵם מִלְרַע (§ יז, ב), (3) אִם עֵין הַפֻּעַל בְּשׁוּא

הנגינה בתנועת למד הפעל, כמו פתבה פתבו יכתבו. (ב) בשתי הגזרות נחי עין ופפולים

נעתקה תנועת עין הפעל על פא הפעל, ונעתקה שמה גם הנגינה (אם אין סבה מפורשת

המורידה אותה משם), כמו סבה אצל קמתי קמה אקים נספג נסוגה (ג) ונ פתחה ואחריה

דגש או קמוצה ואחריה אלף בראש הפעל העתיד הופכת הוראתו לעבר, ואז נעתקה נגינתו

ממלדע למלעיל, כמו מן יאמר ישב—ויאמר וישב. ויוצאים מן הכלל: (1) בגוף מדבר בעצמו

תִּשְׁאָר הַגִּינָה מִלְרֵעַ, כְּמוֹ וְאַחֶר וְאַשְׁכּוֹ. (2) אִם הַתְנוּעָה שֶׁלִּפְנֵי הָאֲחֵרונה הִבְרָה מִרְכַּבַּת אוֹ

שיש אחריה שוא נע, כמו ויכתב וידבר וילכו. (ד) תנועה גדולה-הברה מרכבת בסוף הפעל

העתיד תתחלף לתנועה קמנה בסוד ממנה הנגינה, כמו יקים ילד—ויקים ילד (§ יח, ג).

[illegible]

פֶּקֶד. פֶּקְדָנִי. פֶּקְדָהּ. פֶּקְדָנוּ. פֶּקְדָם. דִּין
 פֶּקְדִי. פֶּקְדִינִי. פֶּקְדִיהָ. דִּינָהּ. דִּינֵם. דִּין
 פֶּקְדוֹ. פֶּקְדָנָהּ. פֶּקְדָנִי. פֶּקְדוֹהָ. דִּינָהּ. דִּינוּ...

[illegible][illegible][illegible]

מִצְאָתִי. מִצְאָתְךָ מִצְאָתִי מִצְאָתִי (חִידוֹ) מִצְאָתְךָ מִצְאָתְךָ בְּכֹן מִצְאָתִים מִצְאָתְךָ
 מִצְאָתִי מִצְאָתִי (חִידוֹ) מִצְאָתְךָ מִצְאָתְךָ מִצְאָתְךָ מִצְאָתְךָ
 מִצְאָתִי מִצְאָתִי (חִידוֹ) מִצְאָתְךָ מִצְאָתְךָ מִצְאָתִים מִצְאָתִי
 מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי בְּכֹן מִצְאָתִים מִצְאָתִי
 מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי
 מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי
 מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי
 מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי מִצְאָתִי

[illegible]

מוצא. מוצאי מוצאה מוצאת. מוצאתי מוצאתך מוצאתך...
מוצאים מוצאות, ובינוני פעול, ושם הפעל, הולכים בכנויות על דרך השלמים; וכן העתיד והצווי,
העתיד על דרך אפעל והצווי על דרך פעל. וכן משפט כל העתידים והצווים שתנועת עין פעלם פתח או קמץ:
אפק ארע אירש אשא אירא, קח דע ינק שא ירא, נחזור הכנויים: אפקה ארשה אירשה
אשאה איראה, קחי דעני ונקמי שאני ויראני; מלבד עתיד נחי פא אפק, ואלה כנויו:

אכל. אכלה אכלו (לנ) אכלה (לנ) אכלם אכלו אכלם אכלו
תאכל. תאכלי תאכלו (לנ) תאכלה (לנ) תאכלנה (לנ) תאכלם תאכלו
תאכלי. תאכלי תאכלי תאכלי תאכלי תאכלי תאכלי
יאכל. יאכלי יאכלה יאכלו (לנ) יאכלה (לנ) יאכלם יאכלו יאכלם יאכלו
תאכל. תאכלי תאכלה יאכלה יאכלו (לנ) תאכלה (לנ) יאכלם יאכלו יאכלם יאכלו
נאכל. נאכלה נאכלה נאכלו (לנ) נאכלה (לנ) נאכלם נאכלו נאכלם נאכלו
תאכלי. תאכלי תאכלי תאכלי תאכלי תאכלי תאכלי
יאכלו. יאכלי יאכלה יאכלה יאכלו יאכלו יאכלו יאכלו יאכלו יאכלו
תאכלנה. תאכלי תאכלה יאכלה יאכלו יאכלו יאכלו יאכלו יאכלו יאכלו

הפקד. הפקדי הפקדה הפקדו הפקדתי הפקדתי הפקדתי הפקדתי הפקדתי
המצא. המצאי המצאת המצאת המצאת המצאת המצאת המצאת המצאת המצאת

בנין פעל שלמים

פקדתי. פקדתי פקדתי פקדתי (תיחז) פקדתי פקדתיכם כן פקדתי פקדתי
פקדתי. פקדתי פקדתי (תיחז) פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי
פקדתי. פקדתי פקדתי (תיחז) פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי
פקד. פקדתי פקדתי (שליחה) פקדתי פקדתי (דחי) פקדתי פקדתי כן פקדתי פקדתי
פקדתי. פקדתי פקדתי דתה דתה דתה (דחי) דתה דתה פקדתיכם כן פקדתי דתה
פקדתי. פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי
פקדתיכם כן. פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי
פקדתי. פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי פקדתי

אפקד. אפקדה אפקדתי אפקדתי (דנ) אפקדה (דנ) אפקדתיכם כן אפקדתי
תפקד. תפקדתי תפקדתי (דנ) תפקדה (דנ) תפקדתי תפקדתי תפקדתי תפקדתי
תפקדתי. תפקדתי תפקדתי תפקדתי תפקדתי תפקדתי תפקדתי תפקדתי תפקדתי
תפקד. תפקדתי תפקדתי תפקדתי (דנ) תפקדה (דנ) תפקדתי תפקדתי כן תפקדתי
תפקדתי. תפקדתי תפקדתי תפקדתי (דנ) תפקדה (דנ) תפקדתי תפקדתי תפקדתי תפקדתי

הערה. ובהסיר אותיות א' ח' מן העתיד ושאר חצוי (ס' ל'). — נחי פא יוד קל עתיד א הולכים בכנויותם
על דרך הפעל, שיתחל צרח העין בשל לפני ה' כס כן: אלה אלה אלה... אלהם אלהם אלהם

אמלא. אמלאה אמלאה אמלאה (אנ) ... אמלאכם כן (אשליכם) אמלאם אנ
ימלא. ימלאי ימלאה ימלאה (אנ) ... ימלאנו ימלאכם כן ימלאם ימלאנו
תמלא. תמלאי תמלאה תמלאה תמלאה (אנ) ... תמלאנו תמלאכם כן תמלאם תמלאנו
נמלא. נמלאה נמלאה נמלאה (אנ) ... נמלאכם כן נמלאם נמלאנו

[illegible][illegible]

הספריה הלאומית

SR 25 V 14298

גורדון, אריה ליב בן שלמה,
מסלול ודרך :

C.1

1862666-10

YOS

